

Privat myndir frá familjuni hjá Bjarna, ið vísa ein ungan drong, ið hevði ein glaðan og rólígan uppvøktur.

MYNDIR: PRIVAT

bipolar, men sindur frægari enn skizofroni, sigur Annika Restorff Holm.

Endar aftur í misnýtslu

Í hesum tíðarskeiðinum, tá Bjarni Restorff Holm er deprimeraður, upplivir familjan at hann ynskir hjálp. Hann verður tí glaður við og takkar fyri, tá hann verður innlagdur á afturlatna deild. Tað gongur tó ikki leingi áðrenn hann verður útskrivaður aftur, og sum ikki einaferð, so er einki tilboð til hansara, tá hann kemur út aftur.

– Hann má fáa hjálp, men her er einki tilboð til fólk sum Bjarna, leggur mamman enn einaferð dent á.

Ein avtala verður tó gjørd um, at hann skal mæta á Eirargarði hvønn dag, so tey kunnu hava eftirlit við um hann tekur sín heilivág. Til stúran fyri familjuna, endar hann tó aftur í rúsevnisumhvørvinum.

– Tað er tað lættasta í verðini at fáa fatur á hassj ella øðrum rúsevnum. Hann ringdi ella skrivaði til onkran á facebook, og so gekk ikki meira enn ein løta fyrr enn ein bilur stóð í túninum og seldi honum tað, ið hann ynskti. Um jóltíðir í 2015 byrjaði hann so upp á sterkari rúsevnir, sigur Annika Restorff Holm.

Spurningur um tíð

Í januar 2016 varnast familjan, at tað var um at enda galið hjá Bjarna Restorff Holm.

– Vit siggja, at tað fer at ganga galið. Vit ringja til kommunulækna, læknavaktina og aðrar

myndugleikar, tí hann er heilt maniskur. Men har er eingin hjálp at heinta, sigur mamman.

Í tíðarskeiðinum millum nýggjár og 22. januar eru fleiri tilburður, har ungi maðurin verður meldaður fyri ymiskt, og tað merkti eisini familjuna.

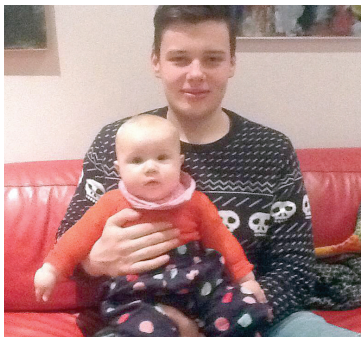
– Tað var so, at vit bara bíðaðu eftir, at útvarpið ella portalarnir bóru tíðindi um onkran hending við honum. Fýra ferðir varð hann innlagdur, men varð útskrivaður hvørja ferð, tí mett varð ikki, at hann var til vanda fyri onnur. Sjálvur var hann maniskur, og tá hann er tað, heldur hann ikki, at hann hevur tørv á hjálp. Tá er vandin størst, tí tá kann eingin hjálpa honum, sigur mamman.

At enda gekk so galið. 22. januar varð Bjarni Restorff Holm nevniliga handtíkin av lögregluni fyri fleiri tilburður av harðskapi og hóttanir um harðskap.

Sendur til Danmarkar

Bjarni Restorff Holm varð handtíkin eitt fríggjakvøld og fýrður fram fyri ein dómara leygardag, har hann varð dømdu til fýra vikur í varðhaldi.

– Tað var ein lætti fyri familjuna, tí endiliga kom hann undir eftirlit. Vit høvdu eina vón um, at hann endiliga fór at fáa viðgerð frá føroyska samfelagnum fyri sínar trupulleikar, men endin gjørdist ein heilt annar, sigur Annika Restorff Holm.

Annika Restorff Holm greiðir frá, at tá hon vitjaði sonin í Mjorkadali, gjørdist fangavørðirnir bilsnir yvir, at sonurin var sjúkur. Tað vóru upplýsingar, ið tey einki kendu til, og upplýsti tey, at Mjorkadalur ikki er egnað til fólk við sálarsjúku.

– Vit væntaðu, at tey fóru at ringja til psykiatriska depilin, so Bjarni fór at fáa hjálp og heilivág. Í staðin fingur tey at vita, at tey ikki kundu hjálpa, og at hatta var nakað, ið læknnin í Mjorkadali mátti taka sær av, sigur Annika Restorff Holm og leggur afturat.

– Týsdagin fái eg so at vita, at hann skal niður í Vestre Fængsel at sita. Har skal hann sita millum rokkrar og drápsmenn, og sleppur út úr klivanum ein tíma um dagin. Fimm lögrelufólk fylgja honum við Norrøni til Danmarkar, tí Atlantic Airways vildi ikki hava hann. Hetta er hósdagin 27. januar, og leygardagin 29. januar doyri abbi hansara, ið hann er uppkallaður eftir.

Annika Restorff Holm dylur ikki

fyri, at søgurnar í fjølmiðlunum eru ein av orsökunum til, at hon nú traðkar fram við søguni.

– Tað var hart at hoyra. Abbi hansara lá í kistuni tann dagin, tá søgan koyrði umaftur og umaftur í fjølmiðlunum. Tað er ein av orsökunum til, at eg vil tosa nú. Tað er ein manglandi forståls fyri tí, ið hendi, og eg føli ikki, at søgurnar lýsti veruleikan. Søgan um ein ungan drong, ið varð svikin av samfelagnum, er ikki fortald. Tí tað varð hann, hann varð svikin av samfelagnum, sigur Annika Restorff Holm.

Eingin vil eiga Bjarna

Aftaná at Bjarni Restorff Holm hevði sitið fimm vikur og triggjar dagar í varðhaldi í Danmark, varð hann fluttur aftur til Føroya, har hann varð stillaður fyri dómara. Familjan hevði tá eina sterka vón um, at tað loksins fór at eydnast at fáa sonin í viðgerð.

– Vit vónaðu, at hann fór at fáa ein viðgerðardóm og Bjarni sjálvur ynskti tað eisini. Hann hugdi at dómarnum og bað um hjálp, so at hann kundi sleppa víðari við sínum lívi. Men enn einaferð, so var eingin hjálp at fáa. Bjarni fekk eitt ár í fongsul, og sendur aftur til Vestre Fængsel. Tað er ræðuligt at vita, at Bjarni skal sita í harðasta fongsli í Danmark í eitt ár og fær onga hjálp, sigur Annika Restorff Holm.

Tað, sum familjan er mest forfard um, er at eingin vil taka ábyrgd fyri soninum longur.

– Pápin hevur tosað við

kriminalforsorgina í Føroyum, og tey søgdu honum, at tað eru starvsfólkini í Vestre Fængsel, ið hava ábyrgdina fyri honum. Men tá pápin var á vitjan týsdagin, spurdi starvsfólkini har, hvussu leingi Bjarni skal vera har. Tey kendu einki til, at hann var teirra ábyrgd, sigur Annika Restorff Holm, og suffar.

– Søgan endurtekur seg. Tað er gjøgnumgangandi í øllum, at einki stað er fyri Bjarna. Í Mjorkadali vilja tey ikki hava hann, psykiatrisk depilin í Føroyum tykist at hava uppgivið hann og í Vestre Fængsel siga tey, at hann heldur ikki hoyrir heim har, sigur Annika Restorff Holm.

Neyðarróp

– Hvat er tað fyri eitt samfelag, ið ikki rúmar slíkum fólkum? Hann verður viðfarin sum eitt djór í Vestre Fængsel. Allar hansara gerðir í januar hava verið eitt neyðarróp eftir hjálp. Men hann fekk aldrin hjálpina, í staðin fekk hann eitt ár í fongsul, sigur Annika Restorff Holm.

Júst tað, at hann als onga viðgerð fær hetta árið, ið hann situr inni, er tað, ið ørkymlar familjuna mest.

– Rætturin hevur fingið skjøl, ið staðfesta, at Bjarni er sjúkur og hevur tørv á hjálp. Tí undrar tað okkum, at dómarni ikki dømdu hann til nakað slag av viðgerð. Vit standa púra spyrjandi.

– Vit ynsktu, at hann fekk okkurt slag av viðgerð. Tað hevði givið meining, tí so hevði hann sitið dómin og fingið viðgerðina, ið kann hjálpa framyvir. Men við bara at revsa hann, so verður hann sleptur upp á fjall.

Serliga er tað lagnan hjá soninum, tá hann verður leyslatin, ið elvir til stúran hjá familjuni.

– Hvat hendir, tá hann kemur út aftur. Hann tosar nógv um at beina fyri sær sjálvum. Fleiri fólk í líknandi støðum taka lívið av sær sjálvum. Er tað veruliga tað, ið systemið ynskir? Manglandi hjálp til Bjarna og hansara líkar her í Føroyum, hevur ført við sær, at nøkur teirra hava tikið lívið av sær, sigur Annika Restorff Holm.

Átta ár men eingin hjálp

Hóast tað er átta ár síðani, at Bjarni Restorff Holm fyrstu ferð bað um hjálp, so metir familjan, at hann aldrin fekk ta hjálpina, ið hann hevði tørv á.

– Størsti trupulleikin er tann, at hann seinastu árin hevur verið myndigur. Tað ger, at hann hevur so góð rættindi, at tað er trupult at hjálpa honum, tí hann avgerð alt sjálvur. Men vansin er, at hann í sinninum er sum ein 12-14 ára gamal drongur.

– Eg eri annars sannførd um, at um hann hevði fingið rætta heilivágina og røttu hjálpina, so hevði hann kunna givið samfelagnum nakað, heldur enn sum nú, at vera ein byrða, sigur Annika Restorff Holm, og leggur at enda aftrat.

– Aftan á átta ár tykist tað sum, at føroyska samfelagið endaliga hevur avskrivað mín son.